

Minister je rekel, da vlada želi, da bi čem preje vse politične okrajne gosposke nehale in na njih mesto stopile županije; ker pa to dandanes še ni mogoče, naj se saj županijam dá več oblasti in gosposke naj nehajo biti birokratične gospodinje. On misli, da po novi osnovi se bode prihranilo kakega pol milijona na leto. — Ves svet gleda zdaj na to, da cesarevič Napoleon potuje po Nemčiji, odkodar se vrne v Pariz, da gré na Dunaj, in od tod potem na Rusko. Vse ugi buje, kaj to skrivnostno potovanje pomeni. „Reform“ piše, da pet vprašanj je, ktera dandanes gibljejo svet. Kdor gleda okoli sebe, kar se po svetu godí, in ima oči, da vidi, in ušesa, da sliši, jasno mu mora biti — tako piše prava prijateljica Avstriji „Reform“ — da je 5 vprašanj, ktera niso rešena in se morajo rešiti, in ta so: francozsko, laško, nemško in turško vprašanje; turško pa gré na troje: grško, slovansko in rumunsko ali skupno na rusko. Francosko vprašanje zadeva Napoleona. Če tudi Napoleon III. sedi že 20 let na prestolu francozkem, vendar ne sedi tako trdno, da bi mogel reči, da ostane, kjer sedi, in to po notranji in vnanji politiki svoji. Ako bi bila vnanja Napoleonova politika taka, da bi svet občudoval slavo njeno, dali bi se slavohlepni Francozi domá tlačiti, če bi jim tudi rebra pokala pod sužnim jarmom; al Napoleon ni bil srečen v vnanjih zadevah niti mirnih niti vojskinih. To pa grize Francoze; zato je jedro francozkega vprašanja to, da ali Napoleona pahnejo s prestola (temu pričajo že dostikrat ponavljani glasi po republiki), potem pa nastanejo mnogotere prekucije, ali pa Napoleon potolaži nezadovoljne Francoze s tem, da začne vojsko, v kateri pozabijo domače stvari. Zato je vsem, ki niso slepi, jasno kot beli dan, da se cesar Napoleon na vojsko pripravlja, ker ta vojska je neogibljiva potreba, da se on in rodovina njegova obdrži na prestolu cesarskem. Bojišče njegovo bodo pa Italija (Laško), Nemčija in Turčija. — Na Laškem je Napoleon — v nasprotji sè starodavnimi francozkimi namerami in pridom francozkim — neko pošast sklical na dan, ktero bi zdaj rad spet ukrotil. Al osoda Italije se mora izvršiti: ali da se spet razruši ali da se popolnoma zedini, to je, da se ne samo z Rimom, temuč še z laškimi avstrijskimi deželami povekša, in to s pomočjo Napoleonovo ali pa tudi proti njegovi volji, ako najde drugih zaveznikov. V istem stanu je Prusija (Prajzovsko) in po Prusiji vstane nemško vprašanje. Prusija je — Napoleonu prav na jezo — toliko Nemčije pod-se spravila, da mora s silo spet iz pestí spustiti, kar je pograbila ali pa da zgrabi še več; njen cilj in konec je zedinjenje vse Nemčije ne le Bavarškega, Virtemberskega in Badenskega, temuč tudi nemške Avstrije. Kogar tolažijo sedanje obljube pruske vlade, ki se hlini, da je zmerna in noče segati dalje, ta je ali res slep ali pa je skrivé ene misli s prusko politiko. — Najhuje pa je turško vprašanje, kajti vsa brezštevilna pisma in dozdanji konferenčni protokoli, ki so se že pisali o tej zadevi, so le cunder temu požaru. Grki, Slovani in Rumuni v turških deželah hrepenijo po tem, da bi se rešili turškega jarma in dosegli neodvisnost, za ktero že držijo orožje v roki. Oni se sklicujejo o tem boji na božjo in človeško pravico in vladam in pa demokratom, vzlasti dunajskim kličejo v obraz: ako ste pripustili in še celó pomagali, da so se na Laškem in Nemškem zaradi narodnosti postavni vladarji pregnali, tedaj tudi ne morete ni ne smete nič proti temu storiti, da se mi rešimo jarma tujega, ki nam zatira našo vero.

Vsa ta vprašanja so pripravljena, da se rešijo sè

silo, ker ni mogoče, da bi se rešile na mirni poti. Naj ktera koli pride prva na vrsto, požar bode iz ene segel v drugo, in vnel se bode veliki boj.

Avstrija je blizo vseh teh vnanjih požarov. Ako tedaj vidimo, da stranke, ktere zdaj v Peštu in na Dunaji zvonec nosijo, pa se zibljejo v mislih, kakor da bi povsod le vijolice mirú cvele, in se z vsem drugim vkvarjajo, samo s tem ne, kar je najbolj in silno potrebno — namreč s pravičnim in modrim rešenjem državnopravnih in národnih vprašanj, ako vse to vidimo, moramo reči, da se ples dvalistične svobode, ki ga nekteri tako radostni plešejo, pleše na vulkanu. Vnanji sovražniki Avstrije pa čakajo in duhtajo, kako bi vneli požar, ki bi svoj plamen razširil tudi čez Avstrijo. Zatorej kot pravi Avstrijanci v eno mer kličemo Avstrija glej, pazi, da se ogneš nevarnosti, s ktero ti pretijo protivniki tvoji! —

Denarni zapisnik Matičin.

Novi udje:

Gospod Umek Anton, župnik pri sv. Lambertu za 1868. l.	2 gold.
„ Silvester Radoslav, pekovski podmojster v Postojni za 1868. l.	2 „
„ Stengl Vatroslav, štacunarski družnik v Postojni za 1868. l.	2 „
„ Zalokar Jožef, lekarnik v Radolici za 1867. l.	2 „
„ Črne Anton, župnik na Gozdu za 1867. l.	2 „
„ Virant Janez, kaplan v Trnovem za 1868. l.	2 „
„ Sparavec Henrik, kaplan v Trnovem za 1868. l.	2 „
„ Dekleva Ivan, posestnik v Zarečji za 1868. l.	2 „
„ Pfeifer o. Milko, gimn. prof. v Paznu za 1868. l.	2 „
„ Gregorič Matija, trgovec v Ljubljani za 1868. l.	2 „
Slavno društvo izobrazovalno za tiskarje v Ljubljani za 1868. l.	2 „
Slavna čitalnica v Št. Vidu nad Ljubljano za 1868. l.	2 „
Gospod Sežun Žiga *), odgojitelj na Kalcu za 1868. leto	2 „
„ * Polak Edvard, dekan v Leskovcu o prestopu med vstanovnike	42 „
„ * Graseli Peter, izdatelj in vrednik „Triglava“	— „
„ Aljančič Andrej, dekan v Velikovcu za 1868. l.	2 „
„ Milar Pavel, kanonik v Velikovcu za 1868. l.	2 „

*) Knjige za 1866. in 1867. l. lahko dobite, če letnino pošljete za imenovani leti.

Stari udje:

Za 2. leto: gg. Notar Anton, Brtoncelj Gašper, dr. Raspet Martin, Köstl Gustav, Tavčar Janez.
Za 3. leto: gg. Brtoncelj Gašper, Fabijan Janez, Pregl Rajko, Zupan V. C.
Za 4. leto: gg. Močnik Matej, Lesjak Jožef, Mazek Lovro, baron Codelli Anton, Gariboldi pl. France, Novak Jan. Krst., Skalè Pavel, Smukavec Ivan, Sajevec Janez, Volčič Janez, dr. Pavlič Valentin.
Doplačali so: gg. dr. Strbenec Jurij, Trstenjak Davorin, dr. Valenta Alojzi, Jerajeva Ivana, Lésar Anton, Bürger Ljudevit, dr. E. H. Costa, dr. Cvajer Ivan, Čepon Anton, Debevec Jožef, Heidrich Dragotin, Jamšek Ivan, dr. Jarec Anton, Klemenčič Jožef, Kušar Jožef, Milec Rudolf, Pfeifer France, dr. Pogačar Ivan Zlat., Rozman Ivan, dr. Zupančič France, dr. Zupan Jožef, dr. Vojska Andrej, Janežič Anton, Bradaška Franjo. (Dal. prih.)
V Ljubljani 16. marca 1868. Dr. Jer. Zupanec.

Žitna cena

v Ljubljani 11. marca 1868.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 70 — banaške 7 fl. 56. — turšice 4 fl. — soršice 5 fl. 45. — rži 4 fl. — ječmena 3 fl. 48. — prosa 3 fl. 30. — ajde 3 fl. 50. — ovsa 2 fl. — Krompir 1 fl. 80.

Kursi na Dunaji 17. marca.

5% metaliki 57 fl. 40 kr. Ažijo srebra 114 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 64 fl. 90 kr. Cekini 5 fl. 54 kr.